

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 198

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

15 czerwca 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 198/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 198/02

Sprawy połączone od C-446/12 do C-449/12: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State – Nederlandy) – W.P. Willems/Burgemeester van Nuth (C-446/12); H.J. Kooistra/Burgemeester van Skarsterlân (C-447/12); M. Roest/Burgemeester van Amsterdam (C-448/12); L.J.A. van Luijk/Burgemeester van Den Haag (C-449/12) (Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Paszport biometryczny — Dane biometryczne — Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Artykuł 1 ust. 3 — Artykuł 4 ust. 3 — Wykorzystywanie zgromadzonych danych w celach innych niż wydawanie paszportów i dokumentów podróży — Tworzenie baz danych zawierających dane biometryczne i korzystanie z nich — Gwarancje prawne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7 i 8 — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuły 6 i 7 — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Prawo do ochrony danych osobowych — Zastosowanie do dowodów tożsamości)

2

PL

2015/C 198/03	Sprawy połączone C-317/13 i C-679/13: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Poddanie nowej substancji psychoaktywnej środkom kontroli — Określenie podstawy prawnej — Właściwe ramy prawne w związku z wejściem w życie traktatu z Lizbony — Postanowienia przejściowe — Wtórna podstawa prawna — Konsultacja z Parlamentem)	3
2015/C 198/04	Sprawa C-388/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – postępowanie wszczęte przez Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Błędna informacja dostarczona przez przedsiębiorstwo telekomunikacyjne jednemu ze swoich abonentów, która to informacja spowodowała dodatkowe koszty dla tego abonenta — Uznanie za „praktykę handlową wprowadzającą w błąd”).	3
2015/C 198/05	Sprawa C-409/13: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. – Rada Unii Europejskiej/Komisja Europejska (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc makrofinansowa dla państw trzecich — Decyzja Komisji o wycofaniu projektu rozporządzenia ramowego — Artykuł 13 ust. 2 TUE i art. 17 TUE — Artykuł 293 TFUE — Zasada kompetencji powierzonych — Zasada równowagi instytucjonalnej — Zasada lojalnej współpracy — Artykuł 296 TFUE — Obowiązek uzasadnienia) . .	4
2015/C 198/06	Sprawa C-477/13: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer/Hans Angerer (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2005/36/WE — Artykuł 10 — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Dostęp do zawodu architekta — Dokumenty niewyszczególnione w pkt 5.7.1 załącznika V — Pojęcia „przyczyn szczególnych i wyjątkowych” i „architekta”).	5
2015/C 198/07	Sprawa C-527/13: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Lourdes Cachaldora Fernández/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Odesłanie prejudycjalne — Pracownicy płci męskiej i pracownicy płci żeńskiej — Równość traktowania w zakresie zabezpieczenia społecznego — Dyrektywa 79/7/EWG — Artykuł 4 — Dyrektywa 97/81/WE — Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Ustalanie wysokości świadczeń — System zaliczania przerw w odprowadzaniu składek — Pracownicy zatrudnieni w niepełnym oraz w pełnym wymiarze czasu pracy)	6
2015/C 198/08	Sprawa C-540/13: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Wyznaczenie daty, od której staje się skuteczna wcześniejsza decyzja — Określenie podstawy prawnej — Właściwe ramy prawne w związku z wejściem w życie traktatu z Lizbony — Postanowienia przejściowe — Wtórna podstawa prawna — Konsultacja z Parlamentem)	7
2015/C 198/09	Sprawa C-557/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Hermann Lutz/Elke Bäuerle, jako zarządca w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki ECZ Autohandel GmbH (Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuły 4 i 13 — Postępowanie upadłościowe — Wypłata dokonana po dacie wszczęcia postępowania upadłościowego na podstawie zajęcia egzekucyjnego dokonanego przed tą datą — Zaskarżenie w związku z upadłością czynności dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli — Termin przedawnienia, termin na zaskarżenie czynności i termin zawity — Przepisy dotyczące formy w kontekście zaskarżenia czynności w związku z upadłością — Prawo właściwe).	7

2015/C 198/10	Sprawa C-570/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Karoline Gruber/Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, EMA Beratungs- und Handels GmbH, Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend (Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2011/92/UE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Budowa centrum handlowego — Moc wiążąca decyzji administracyjnej o nieprzeprowadzaniu oceny oddziaływania na środowisko — Brak udziału społeczeństwa)	8
2015/C 198/11	Sprawa C-591/13: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Komisja Europejska/ Republika Federalna Niemiec (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przepisy podatkowe — Odroczenie opodatkowania zysków kapitałowych pochodzących z odpłatnego zbycia niektórych dóbr inwestycyjnych — Pobór podatku — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Artykuł 31 porozumienia EOG — Odmienne traktowanie stałych zakładów znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego i stałych zakładów znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Proporcjonalność)	9
2015/C 198/12	Sprawa C-690/13: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Thrakis – Grecja) – Trapeza Eurobank Ergasias AE/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE), Pavlos Sidiropoulos (Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Pojęcie — Artykuł 87 ust. 1 WE — Przywileje przyznane instytucji bankowej — Spółka wykonująca zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych — Istniejąca pomoc i nowa pomoc — Artykuł 88 ust. 3 WE — Uprawnienia sądu krajowego)	9
2015/C 198/13	Sprawa C-3/14: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Telefonia Dialog sp. z o.o./T-Mobile Polska S.A., dawniej Polska Telefonia Cyfrowa S.A. (Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuły 7 i 20 — Rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub świadczącymi usługi łączności elektronicznej — Obowiązek zastosowania procedury przewidzianej w art. 7 ust. 3 — Środek, który może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuł 5 — Uprawnienia i zakres odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych w odniesieniu do dostępu i wzajemnych połączeń — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 28 — Numery niegeograficzne)	10
2015/C 198/14	Sprawa C-42/14: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/Wojkowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie (Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Najem nieruchomości — Dostawa energii elektrycznej, energii cieplnej i wody oraz wywóz nieczystości — Umowy pomiędzy wynajmującym a dostawcami tych towarów i usług — Świadczenia na rzecz najemcy uważane za dokonane przez wynajmującego — Dodatkowe opłaty za najem — Ustalenie podstawy opodatkowania — Możliwość włączenia dodatkowych opłat za najem do podstawy opodatkowania usług najmu — Transakcja stanowiąca jedno świadczenie lub kilka niezależnych świadczeń).	11
2015/C 198/15	Sprawa C-76/14: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov – Rumunia) – Mihai Manea/ Instituția Prefectului județului Braşov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permisi de Conducere și Immatriculare a Vehiculelor (Odesłanie prejudycjalne — Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek pobierany przez państwo członkowskie od pojazdów samochodowych przy ich pierwszej rejestracji lub pierwszym przepisaniu prawa własności — Neutralność pomiędzy używanymi pojazdami samochodowymi pochodzącymi z innych państw członkowskich i podobnymi pojazdami dostępnymi na rynku krajowym)	12

2015/C 198/16	Sprawa C-143/14: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Berlin-Brandenburg – Niemcy) – TMK Europe GmbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder) [Odesłanie prejudycjalne — Dumping — Przywóz niektórych rur z żelaza lub ze stali — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 3 ust. 7 — Szkoda dla przemysłu — Znane czynniki — Związek przyczynowy — Nieuwzględnienie dochodzenia dotyczącego praktyk antykonkurencyjnych przedsiębiorstw wspólnotowych z danego sektora — Rozporządzenie (WE) nr 2320/97 — Ważność].	13
2015/C 198/17	Sprawa C-173/14 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics UK Ltd/Europejska Agencja Leków (EMA) (Odwołanie — Zamówienia publiczne na usługi — Przetarg — Kryteria udzielania zamówienia — Przejrzystość — Obiektywna ocena — Żądanie odszkodowania).	13
2015/C 198/18	Sprawy połączone C-271/14 i C-273/14: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – LFB Biomédicaments SA, Association des déficitaires en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1-France) (C-271/14), Pierre Fabre Médicament SA (C-273/14)/Ministre des Finances et des Comptes publics, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Odesłanie prejudycjalne — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dyrektywa 89/105/EWG — Artykuł 6 pkt 3 i 5 — Wykreślenie produktów leczniczych z wykazu leków gotowych, których koszty są pokrywane dodatkowo, oprócz zryczałowanych kosztów świadczeń szpitalnych — Obowiązek uzasadnienia).	14
2015/C 198/19	Sprawa C-278/14: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia (Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dostawy — Specyfikacja techniczna — Zasady równego traktowania i niedyskryminacji — Obowiązek przejrzystości — Odwołanie do wyrobu określonej marki — Ocena równoważnego charakteru wyrobu oferowanego przez jednego z oferentów — Zaprzestanie produkcji wyrobu referencyjnego).	15
2015/C 198/20	Sprawa C-164/14 P: Postanowienie Trybunału z dnia 24 lutego 2015 r. – Pesqueras Riveirenses, SL i in./Rada Unii Europejskiej (Odwołanie — Polityka rybołówstwa — Ochrona zasobów rybołówstwa — Zasoby rybołówstwa będące przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych — Łączne uwzględnienie północnego i południowego składnika zasobu błękitka w Atlantyku północno-wschodnim do celów ustalenia TAC — Dopuszczalność odwołania — Akt, który nie dotyczy jednostek bezpośrednio — Odwołanie oczywiście bezzasadne).	15
2015/C 198/21	Sprawa C-414/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2014 r. w sprawie T-541/11, Fundação Calouste Gulbenkian/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 2 września 2014 r. przez Fundação Calouste Gulbenkian.	16
2015/C 198/22	Sprawa C-113/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 marca 2015 r.. – Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG/Landeshauptstadt München	16
2015/C 198/23	Sprawa C-117/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 9 marca 2015 r. – Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH/Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA). . .	17

2015/C 198/24	Sprawa C-119/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polska) w dniu 9 marca 2015 r. – Biuro podróży „Partner” Sp. z o.o, Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	18
2015/C 198/25	Sprawa C-131/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 stycznia 2015 r. w sprawie T-58/13, Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 16 marca 2015 r. przez Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE.	19
2015/C 198/26	Sprawa C-135/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 20 marca 2015 r. – Republika Grecka/Grigorios Nikiforidis. . .	20
2015/C 198/27	Sprawa C-143/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 marca 2015 r. – G.E. Security BV/Staatssecretaris van Financiën	21
2015/C 198/28	Sprawa C-144/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 marca 2015 r. – Staatssecretaris van Financiën/Customs Support Holland BV.	21
2015/C 198/29	Sprawa C-145/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 26 marca 2015 r. – K. Ruijsenaars, A. Jansen/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, Royal Air Maroc.	22
2015/C 198/30	Sprawa C-146/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 26 marca 2015 r. – J.H. Dees-Erf/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV.	22
2015/C 198/31	Sprawa C-155/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 1 kwietnia 2015 r. – George Karim/Migrationsverket	23
2015/C 198/32	Sprawa C-156/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 1 kwietnia 2015 r. – SIA „Private Equity Insurance Group”/AS „Swedbank”. . . .	24
2015/C 198/33	Sprawa C-162/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 28 stycznia 2015 r. w sprawie T-341/12, Evonik Degussa/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 kwietnia 2015 r. przez Evonik Degussa GmbH	24
2015/C 198/34	Sprawa C-172/15: Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2015 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii	26
Sąd		
2015/C 198/35	Sprawa T-217/11: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Staelen/Rzecznik Praw Obywatelskich (Odpowiedzialność pozaumowna — Rozpatrzenie przez Rzecznika Praw Obywatelskich skargi dotyczącej zarządzania listą odpowiednich kandydatów do konkursu otwartego — Uprawnienia dochodzeniowe — Obowiązek staranności — Utrata szansy — Krzywda)	27

2015/C 198/36	Sprawa T-470/11: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Total i Elf Aquitaine/Komisja (Konkurencja — Rynek metakrylanów — Grzywny — Odpowiedzialność solidarna spółek dominujących i ich spółki zależnej za zachowanie o znamionach naruszenia tej ostatniej — Natychmiastowa zapłata całej grzywny przez spółkę zależną — Obniżenie, w następstwie wyroku Sądu, kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną — Pisma, w których Komisja żąda od spółek dominujących zapłaty kwoty zwróconej przez Komisję spółce zależnej, wraz z odsetkami za zwłokę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny — Dopuszczalność — Odsetki za zwłokę)	27
2015/C 198/37	Sprawa T-593/11: Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Al-Chihabi/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Błąd w ocenie — Prawo własności — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Proporcjonalność)	28
2015/C 198/38	Sprawa T-169/12: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2015 r. – CHEMK i KF/Rada (Dumping — Przywóz żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji — Częściowy przegląd okresowy — Obliczanie marginesu dumpingu — Zmiana okoliczności — Trwały charakter)	29
2015/C 198/39	Sprawa T-432/12: Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – VTZ i in./Rada (Dumping — Przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Rosji i Ukrainy — Ostateczne cło antydumpingowe — Przegląd wygaśnięcia — Prawdopodobieństwo ponownego powstania szkody — Interes Unii — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia)	30
2015/C 198/40	Sprawy połączone T-558/12 i T-559/12: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Rada (Dumping — Przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chin — Zmiana rozporządzenia nakładającego ostateczne cło antydumpingowe — Artykuł 2 ust. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Obliczanie marginesu dumpingu — Dostosowania — Obowiązek uzasadnienia)	30
2015/C 198/41	Sprawa T-9/13: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – National Iranian Gas Company/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Zarzut niezgodności z prawem — Naruszenie prawa — Proporcjonalność — Prawo własności — Kompetencja Rady — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Przegląd zastosowanych środków ograniczających — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie)	31
2015/C 198/42	Sprawa T-10/13: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Bank of Industry and Mine/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Dopuszczalność — Zarzut niezgodności z prawem — Naruszenie prawa — Proporcjonalność — Prawo własności — Kompetencja Rady — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Przegląd zastosowanych środków ograniczających — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie)	32

2015/C 198/43	Sprawa T-134/13: Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Polynt i Sitre/ECHA (REACH — Identyfikacja niektórych substancji działających uczulająco na drogi oddechowe jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy — Równoważny poziom obaw — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezpośrednie oddziaływanie — Dopuszczalność — Prawo do obrony — Proporcjonalność)	33
2015/C 198/44	Sprawa T-135/13: Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Hitachi Chemical Europe i in./ECHA (REACH — Identyfikacja niektórych substancji działających uczulająco na drogi oddechowe jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy — Równoważne obawy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezpośrednie oddziaływanie — Dopuszczalność — Prawo do obrony — Proporcjonalność)	33
2015/C 198/45	Sprawa T-137/13: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2015 r. – Saferoad RRS/OHIM (MEGARAIL) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MEGARAIL — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	34
2015/C 198/46	Sprawa T-457/13 P: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – CC/Parlament (Odwołanie — Odwołanie wzajemne — Służba publiczna — Konkurs otwarty — Błędy w zarządzaniu listą laureatów — Odpowiedzialność pozaumowna — Szkoda — Uzasadnione oczekiwanie — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Utrata szansy — Krzywda — Obowiązek uzasadnienia)	35
2015/C 198/47	Sprawa T-566/13: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. Hostel Tourist World/OHIM – WRI Nominees (HostelTouristWorld.com) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy HostelTouristWorld.com — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy HOSTELWORLD.COM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Minimalny samoistny charakter odróżniający — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)	35
2015/C 198/48	Sprawy połączone T-707/13 i T-709/13: Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Steinbeck/OHIM – Alfred Sternjakob (BE HAPPY) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia znaku towarowego — Słowne wspólnotowe znaki towarowe BE HAPPY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	36
2015/C 198/49	Sprawa T-717/13: Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Chair Entertainment Group/OHIM – Libelle (SHADOW COMPLEX) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SHADOW COMPLEX — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy BusinessShadow — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	37
2015/C 198/50	Sprawa T-100/14: Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Tecalan/OHIM – Ensinger (TECALAN) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TECLAN — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy TECADUR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	37
2015/C 198/51	Sprawa T-216/14: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2015 r. – Volkswagen/OHIM (EXTRA) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EXTRA — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	38

2015/C 198/52	Sprawa T-580/13: Postanowienie Sądu z dnia 21 kwietnia 2015 r. – Real Express/OHIM – MIP Metro (real) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego real — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe Real i Real mark — Oddalenie sprzeciwu — Zasada 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95]	38
2015/C 198/53	Sprawa T-138/15: Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2015 r. – Aanbestedingskalender i in. /Komisja	39
2015/C 198/54	Sprawa T-160/15: Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2015 r. – LG Developpement/OHIM – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)	40
2015/C 198/55	Sprawa T-166/15: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2015 r. – Gramberg/OHIM – Mahdavi Sabet (Schutzhülle für Mobiltelefon).	40
2015/C 198/56	Sprawa T-177/15: Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2015 r. – Grandel/OHIM – The Colomer Group Spain (Beautygen).	41
2015/C 198/57	Sprawa T-188/15: Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2015 r. – Compagnia Trasporti Pubblici i in./Komisja	42
2015/C 198/58	Sprawa T-190/15: Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2015 r. – Intervog/OHIM (meet me).	42
2015/C 198/59	Sprawa T-193/15: Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2015 r. – Bodegas Williams & Humbert/OHIM – Central Hisumer (Botanic Williams & Humbert)	43
2015/C 198/60	Sprawa T-197/15: Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2015 r. – Costa/Parlament	44
2015/C 198/61	Sprawa T-201/15: Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2015 r. – Unicorn/OHIM – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN).	44
2015/C 198/62	Sprawa T-202/15: Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2015 r. – Zitro IP/OHIM (WORLD OF BINGO)	45
2015/C 198/63	Sprawa T-203/15: Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2015 r. – Zitro IP/OHIM (WORLD OF BINGO)	46
2015/C 198/64	Sprawa T-212/15: Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2015 r. – Aldi/OHIM – Miquel Alimentació Grup (Gourmet).	46

Sąd do spraw Służby Publicznej

2015/C 198/65	Sprawa F-78/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Todorowa Androwa/Rada [Służba publiczna — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2011) — Nieuwzględnienie na liście urzędników mogących ubiegać się o awans — Artykuł 45 regulaminu pracowniczego — Dwuletni staż w grupie zaszerogowania — Nieuwzględnienie okresu przepracowanego w charakterze członka personelu tymczasowego — Odmienne traktowanie ze względu na charakter prawny stosunku zatrudnienia danych pracowników — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 — Możliwość powołania się na daną podstawę prawną — Wyłączenie]	48
---------------	---	----

2015/C 198/66	Sprawy połączone F-159/12 i F-161/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – CJ/ECDC (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas określony — Rozwiązanie — Utrata zaufania — Prawo do bycia wysłuchanym — Naruszenie — Koszty sądowe)	48
2015/C 198/67	Sprawa F-17/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (sąd w składzie jednego sędziego) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Ibáñez Martínez /Parlament (Służba publiczna — Urzędnicy — Przyznanie punktów za osiągnięcia — Opinia komitetu do spraw sprawozdań — Szeroki zakres uznania administracji — Równość traktowania).	49
2015/C 198/68	Sprawa F-71/14: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Maraoud/ESDZ (Służba publiczna — Personel ESDZ — Członek personelu kontraktowego — Misja w państwie trzecim — Wypadek przy wykonywaniu obowiązków służbowych — Dodatek ze względu na warunki życia — Dni niewykorzystanego urlopu — Pokrycie kosztów leczenia — Nieprzestrzeganie postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Oczywista niedopuszczalność)	50
2015/C 198/69	Sprawa F-90/14: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2015 r. – Meyer przeciwko Komisji (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Odmowa dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu — Artykuł 2 ust. 3 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Dziecko w wieku pomiędzy 18 a 26 rokiem życia otrzymujące kształcenie szkolne lub zawodowe — Dodatek edukacyjny — Artykuł 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Dziecko uczęszczające regularnie i w pełnym zakresie godzin do placówki nauczania — Przerwanie toku nauki — Skarga oczywście bezzasadna)	50
2015/C 198/70	Sprawa F-112/13: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Dimitriou/ENISA	51

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 198/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 190 z 8.6.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 178 z 1.6.2015

Dz.U. C 171 z 26.5.2015

Dz.U. C 155 z 11.5.2015

Dz.U. C 146 z 4.5.2015

Dz.U. C 138 z 27.4.2015

Dz.U. C 127 z 20.4.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State – Niderlandy) – W.P. Willems/Burgemeester van Nuth (C-446/12); H.J. Kooistra/Burgemeester van Skarsterlân (C-447/12); M. Roest/Burgemeester van Amsterdam (C-448/12); L.J.A. van Luijk/Burgemeester van Den Haag (C-449/12)

(Sprawy połączone od C-446/12 do C-449/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Paszport biometryczny — Dane biometryczne — Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Artykuł 1 ust. 3 — Artykuł 4 ust. 3 — Wykorzystywanie zgromadzonych danych w celach innych niż wydawanie paszportów i dokumentów podróży — Tworzenie baz danych zawierających dane biometryczne i korzystanie z nich — Gwarancje prawne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7 i 8 — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuły 6 i 7 — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Prawo do ochrony danych osobowych — Zastosowanie do dowodów tożsamości)

(2015/C 198/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W.P. Willems (C-446/12); H.J. Kooistra (C-447/12); M. Roest (C-448/12); L.J.A. van Luijk (C-449/12)

Strona pozwana: Burgemeester van Nuth (C-446/12); Burgemeester van Skarsterlân (C-447/12); Burgemeester van Amsterdam (C-448/12); Burgemeester van Den Haag (C-449/12)

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 6 maja 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że owo rozporządzenie nie stosuje się do dowodów tożsamości wydawanych przez państwa członkowskie swoim obywatelom, takich jak dowody tożsamości wydawane przez władze niderlandzkie, niezależnie od ich okresu ważności oraz możliwości posługiwania się nimi w charakterze dokumentu uprawniającego do odbycia podróży do innego państwa.
- 2) Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia nr 2252/2004, zmienionego przez rozporządzenie nr 444/2009, należy interpretować w ten sposób, iż nie wymaga on od państw członkowskich zagwarantowania, że dane biometryczne, które zostały pobrane i są przechowywane zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, nie będą pobierane, przetwarzane i wykorzystywane w celach innych niż wydawanie paszportów lub dokumentów podróży, jako że kwestia ta nie mieści się w zakresie stosowania tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-317/13 i C-679/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Poddanie nowej substancji psychoaktywnej środkom kontroli — Określenie podstawy prawnej — Właściwe ramy prawne w związku z wejściem w życie traktatu z Lizbony — Postanowienia przejściowe — Wtórna podstawa prawna — Konsultacja z Parlamentem)

(2015/C 198/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Pleśniak i A.F. Jensen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2013/129/UE z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie poddania 4-metyloamfetaminy środkom kontroli oraz decyzji wykonawczej Rady 2013/496/UE z dnia 7 października 2013 r. w sprawie poddania 5-(2-aminopropyl)indolu środkom kontroli.
- 2) Skutki decyzji 2013/129 oraz decyzji wykonawczej 2013/496 zostają utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie nowych aktów, które je zastąpią.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Austrii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.
Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – postępowanie wszczęte przez Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

(Sprawa C-388/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Błędna informacja dostarczona przez przedsiębiorstwo telekomunikacyjne jednemu ze swoich abonentów, która to informacja spowodowała dodatkowe koszty dla tego abonenta — Uznanie za „praktykę handlową wprowadzającą w błąd”)

(2015/C 198/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Przy udziale: UPC Magyarország Kft.

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych) należy interpretować w ten sposób, że podanie konsumentowi przez przedsiębiorcę błędnej informacji takiej jak ta będąca przedmiotem sporu w postępowaniu głównym należy uznać za „praktykę handlową wprowadzającą w błąd” w rozumieniu tejże dyrektywy, chociaż podanie do wiadomości danej informacji dotyczyło tylko jednego konsumenta.
- 2) Dyrektywę 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdy praktyka handlowa spełnia wszystkie kryteria ustanowione w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, aby można było zakwalifikować ją jako praktykę wprowadzającą w błąd konsumenta, nie zachodzi konieczność zbadania, czy taka praktyka jest również sprzeczna z wymogami staranności zawodowej w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. a) wspomnianej dyrektywy, aby można było ją uznać za nieuczciwą i w konsekwencji za zabronioną na podstawie art. 5 ust. 1 tejże dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. – Rada Unii Europejskiej/Komisja Europejska

(Sprawa C-409/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc makrofinansowa dla państw trzecich — Decyzja Komisji o wycofaniu projektu rozporządzenia ramowego — Artykuł 13 ust. 2 TUE i art. 17 TUE — Artykuł 293 TFUE — Zasada kompetencji powierzonych — Zasada równowagi instytucjonalnej — Zasada lojalnej współpracy — Artykuł 296 TFUE — Obowiązek uzasadnienia)

(2015/C 198/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Maganza, A. de Gregorio Merino i I. Gurov, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, P. Van Nuffel i M. Clausen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i J. Škeřík, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: T. Henze, pełnomocnik), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy), Republika Włosa (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez P. Gentilego, avvocato dello Stato), Królestwo Holandii (przedstawiciele: M. Bulterman, B. Koopman i J. Langer, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik), Republika Finlandii (przedstawiciel: H. Leppo, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: U. Persson i A. Falk, pełnomocnicy) oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Kaye, pełnomocnik, wspierana przez R. Palmera, barrister)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

- 3) Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włosa, Królestwo Niderlandów, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer/Hans Angerer

(Sprawa C-477/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2005/36/WE — Artykuł 10 — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Dostęp do zawodu architekta — Dokumenty niewyszczególnione w pkt 5.7.1 załącznika V — Pojęcia „przyczyn szczególnych i wyjątkowych” i „architekta”)

(2015/C 198/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Strona pozwana: Hans Angerer

przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Landesrechtsanwaltschaft Bayern als Vertreter des öffentlichen Interesses

Sentencja

- 1) Artykuł 10 lit. c) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 279/2012 z dnia 6 kwietnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że wnioskodawca, który zamierza skorzystać z przewidzianego w rozdziale I tytułu III tej dyrektywy ogólnego systemu uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, powinien oprócz posiadania dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji niewyszczególnionego w pkt 5.7.1 załącznika V do wspomnianej dyrektywy wykazać również występowanie „przyczyn szczególnych i wyjątkowych”.
- 2) Artykuł 10 lit. c) dyrektywy 2005/36, zmienionej rozporządzeniem nr 279/2009, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „przyczyn szczególnych i wyjątkowych” w rozumieniu tego przepisu odnosi się do okoliczności, ze względu na które wnioskodawca nie posiada dokumentu wyszczególnionego w pkt 5.7.1 załącznika V do tej dyrektywy, przy założeniu, iż wspomniany wnioskodawca nie może powołać się na to, że posiada kwalifikacje zawodowe dające mu w rodzimym państwie członkowskim dostęp do zawodu innego niż ten, który zamierza wykonywać w przyjmującym państwie członkowskim.

- 3) Artykuł 10 lit. c) dyrektywy 2005/36, zmienionej rozporządzeniem nr 279/2009, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „architekta”, o którym mowa w tym przepisie, należy definiować z uwzględnieniem ustawodawstwa przyjmującego państwa członkowskiego, a w następstwie – że niekoniecznie wymaga ono, by wnioskodawca wykazywał się wykształceniem i doświadczeniem, które obejmuje nie tylko czynności techniczne z zakresu planowania i nadzoru budowlanego oraz wykonania obiektów budowlanych, lecz także czynności dotyczące projektowania artystycznego, planowania przestrzeni miejskiej, zarządzania oraz ewentualnie konserwacji zabytków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Lourdes Cachaldora Fernández/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-527/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pracownicy płci męskiej i pracownicy płci żeńskiej — Równość traktowania w zakresie zabezpieczenia społecznego — Dyrektywa 79/7/EWG — Artykuł 4 — Dyrektywa 97/81/WE — Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Ustalenie wysokości świadczeń — System zaliczania przerw w odprowadzaniu składek — Pracownicy zatrudnieni w niepełnym oraz w pełnym wymiarze czasu pracy)

(2015/C 198/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lourdes Cachaldora Fernández

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/9/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym stanowiącym, że przerwy w odprowadzaniu składek, które miały miejsce w okresie odniesienia stosowanym do celów ustalenia wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy, następujące po okresie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, zaliczane są w wysokości obowiązującej minimalnej podstawy składki z zastosowaniem współczynnika obniżającego dotyczącego tego zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, podczas gdy jeżeli takie przerwy następują po okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, nie stosuje się takiego obniżenia.
- 2) Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze [czasu pracy], zawarte w załączniku do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze [czasu pracy] zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę Rady 98/23/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r., należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono swoim zakresem stosowania przepisów państwa członkowskiego stanowiących, że przerwy w odprowadzaniu składek, które miały miejsce w okresie odniesienia stosowanym do celów ustalenia wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy, następujące po okresie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, zaliczane są w wysokości obowiązującej minimalnej podstawy składki z zastosowaniem współczynnika obniżającego dotyczącego tego zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, podczas gdy jeżeli takie przerwy następują po okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, nie stosuje się takiego obniżenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-540/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Wyznaczenie daty, od której staje się skuteczna wcześniejsza decyzja — Określenie podstawy prawnej — Właściwe ramy prawne w związku z wejściem w życie traktatu z Lizbony — Postanowienia przejściowe — Wtórna podstawa prawna — Konsultacja z Parlamentem)

(2015/C 198/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Pleśniak i A.F. Jensen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2013/392/UE z dnia 22 lipca 2013 r. dotyczącej wyznaczenia daty, od której staje się skuteczna decyzja 2008/633/WSiSW w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania.
- 2) Skutki decyzji 2013/392 zostają utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie nowego aktu, który ją zastąpi.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Hermann Lutz/Elke Bäuerle, jako zarządca w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki ECZ Autohandel GmbH

(Sprawa C-557/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuły 4 i 13 — Postępowanie upadłościowe — Wypłata dokonana po dacie wszczęcia postępowania upadłościowego na podstawie zajęcia egzekucyjnego dokonanej przed tą datą — Zaskarżenie w związku z upadłością czynności dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli — Termin przedawnienia, termin na zaskarżenie czynności i termin zawity — Przepisy dotyczące formy w kontekście zaskarżenia czynności w związku z upadłością — Prawo właściwe)

(2015/C 198/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Hermann Lutz

Druga strona postępowania: Elke Bäuerle, jako zarządca w postępowaniu upadłościowym dotyczącym majątku spółki ECZ Autohandel GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do sytuacji, w której zaskarżona przez zarządcę w postępowaniu upadłościowym wypłata kwoty zajętej w postępowaniu egzekucyjnym przed wszczęciem postępowania upadłościowego została dokonana dopiero po wszczęciu tego postępowania.
- 2) Artykuł 13 rozporządzenia nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że zakres zawartego w tym przepisie uregulowania ustanawiającego wyjątek obejmuje również przewidziane przez prawo, któremu podlega czynność zaskarżona przez zarządcę w postępowaniu upadłościowym, terminy przedawnienia, terminy na zaskarżenie czynności i terminy zawite.
- 3) Przepisy dotyczące formy istotne dla zaskarżenia czynności w związku z upadłością są – dla celów stosowania art. 13 rozporządzenia nr 1346/2000 – określane przez prawo, któremu podlega czynność zaskarżona przez zarządcę w postępowaniu upadłościowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Karoline Gruber/Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, EMA Beratungs- und Handels GmbH, Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

(Sprawa C-570/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2011/92/UE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Budowa centrum handlowego — Moc wiążąca decyzji administracyjnej o nieprzeprowadzaniu oceny oddziaływania na środowisko — Brak udziału społeczeństwa)

(2015/C 198/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Karoline Gruber

Strona pozwana: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, EMA Beratungs- und Handels GmbH, Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Sentencja

Artykuł 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, na podstawie którego decyzja administracyjna ustalająca, że nie ma obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla danego przedsięwzięcia, posiada moc wiążącą wobec sąsiadów pozbawionych prawa do zaskarżenia tej decyzji administracyjnej, o ile ci sąsiedzi będący członkami „zainteresowanej społeczności” w rozumieniu art. 1 ust. 2 tej dyrektywy spełniają kryteria przewidziane w prawie krajowym w odniesieniu do „wystarczającego interesu prawnego” lub „naruszenia prawa”. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy warunek ten jest spełniony w zawisłej przed nim sprawie. Jeżeli ma to miejsce, powinien on stwierdzić brak mocy wiążącej względem tych sąsiadów decyzji administracyjnej o nieprzeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-591/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przepisy podatkowe — Odroczenie opodatkowania zysków kapitałowych pochodzących z odpłatnego zbycia niektórych dóbr inwestycyjnych — Pobór podatku — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Artykuł 31 porozumienia EOG — Odmienne traktowanie stałych zakładów znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego i stałych zakładów znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Proporcjonalność)

(2015/C 198/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Petersen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Przyjmując i utrzymując w mocy system podatkowy przewidziany w § 6b Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), który uzależnia możliwość skorzystania z odroczenia opodatkowania zysków kapitałowych wynikających z odpłatnego zbycia dóbr inwestycyjnego stanowiącego część majątku stałego zakładu podatnika znajdującego się na terytorium Niemiec od warunku, że te zyski kapitałowe muszą być przedmiotem reinwestycji obejmujących nabycie zastępujących środków stanowiących część majątku stałego zakładu podatnika znajdującego się na tym terytorium, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 TFUE i art. 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Thrakis – Grecja) – Trapeza Eurobank Ergasias AE/ Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE), Pavlos Sidiropoulos

(Sprawa C-690/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Pojęcie — Artykuł 87 ust. 1 WE — Przywileje przyznane instytucji bankowej — Spółka wykonująca zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych — Istniejąca pomoc i nowa pomoc — Artykuł 88 ust. 3 WE — Uprawnienia sądu krajowego)

(2015/C 198/12)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Efeteio Thrakis

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Trapeza Eurobank Ergasias AE

Strona pozwana: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE), Pavlos Sidiropoulos

Sentencja

- 1) Artykuł 87 ust. 1 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że zakresem stosowania tego postanowienia mogą być objęte przywileje – takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – na podstawie których bankowi przysługuje prawo do jednostronnego ustanowienia hipoteki na nieruchomościach należących do rolników lub innych osób wykonujących działalność powiązaną z działalnością rolniczą, prawo do prowadzenia egzekucji przymusowej na podstawie zwykłego dokumentu prywatnego oraz prawo do bycia zwolnionym z zapłaty kosztów i opłat z tytułu wpisu tej hipoteki. Zadaniem sądu odsyłającego jest jednak dokonanie oceny, czy sytuacja taka ma miejsce w postępowaniu głównym.
- 2) Na odpowiedź na pytanie pierwsze lit. a) może mieć wpływ okoliczność, że przywileje – takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – przyznane w krajowych przepisach prawnych niezależnemu bankowi użyteczności publicznej w momencie jego utworzenia ze względu na działalność kredytową dla rolników i specyficzne zadania, jakie zostały mu powierzone, nadal obowiązują po rozszerzeniu funkcji tego banku na wykonywanie wszystkich czynności bankowych i przekształceniu tego banku w spółkę akcyjną. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy w świetle wszystkich istotnych okoliczności faktycznych i prawnych spełnione są cztery kumulatywne przesłanki, które w myśl orzecznictwa Trybunału pozwalają uznać, iż wspomniane przywileje stanowią rekompensatę będącą świadczeniem wzajemnym za świadczenia wykonane przez ten bank w celu wypełnienia zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych i tym samym unikają zakwalifikowania jako pomoc państwa.
- 3) Artykuł 87 ust. 1 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że w przypadku gdy przywileje – takie jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – są objęte zakresem stosowania tego postanowienia, państwo członkowskie, które je ustanowiło, jest zobowiązane zastosować procedurę uprzedniej kontroli przewidzianą w art. 88 ust. 3 WE, pod warunkiem że przywileje te stały się nową pomocą po wejściu w życie traktatu w zainteresowanym państwie członkowskim i że nie upłynął jeszcze termin przedawnienia przewidziany w art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE], czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.
- 4) Artykuły 87 ust. 1 WE i 88 ust. 3 WE powinny być interpretowane w ten sposób, że jeśli sąd odsyłający stoi na stanowisku, iż w świetle odpowiedzi udzielonej na pytanie drugie sporne przywileje stanowią nową pomoc państwa, jest on zobowiązany odstąpić od stosowania przepisów krajowych, którymi zostały ustanowione takie przywileje, z powodu ich niezgodności z tymi postanowieniami traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Telefonia Dialog sp. z o.o./T-Mobile Polska S.A., dawniej Polska Telefonia Cyfrowa S.A.

(Sprawa C-3/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuły 7 i 20 — Rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub świadczącymi usługi łączności elektronicznej — Obowiązek zastosowania procedury przewidzianej w art. 7 ust. 3 — Środek, który może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuł 5 — Uprawnienia i zakres odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych w odniesieniu do dostępu i wzajemnych połączeń — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 28 — Numery niegeograficzne)

(2015/C 198/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Telefonia Dialog sp. z o.o.

Strona pozwana: T-Mobile Polska S.A., dawniej Polska Telefonia Cyfrowa S.A.

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 3 i art. 20 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej) powinny być interpretowane w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny jest zobowiązany zastosować procedurę przewidzianą w pierwszym z wymienionych przepisów wtedy, gdy rozstrzygając spór pomiędzy przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub świadczącymi usługi łączności elektronicznej w danym państwie członkowskim, organ ten zamierza nałożyć obowiązki zmierzające do zapewnienia dostępu do numerów niegeograficznych zgodnie z art. 28 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), a obowiązki te mogą oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.
- 2) Artykuł 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21 powinien być interpretowany w ten sposób, że każdy środek przyjęty przez krajowy organ regulacyjny w celu zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do numerów niegeograficznych zgodnie z art. 28 dyrektywy 2002/22 oddziałuje na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu tego przepisu, jeśli środek ten jest w stanie wywrzeć na tę wymianę bezpośredni lub pośredni, rzeczywisty lub potencjalny wpływ, który nie jest nieznaczny, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/ Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

(Sprawa C-42/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Najem nieruchomości — Dostawa energii elektrycznej, energii cieplnej i wody oraz wywóz nieczystości — Umowy pomiędzy wynajmującym a dostawcami tych towarów i usług — Świadczenia na rzecz najemcy uważane za dokonane przez wynajmującego — Dodatkowe opłaty za najem — Ustalenie podstawy opodatkowania — Możliwość włączenia dodatkowych opłat za najem do podstawy opodatkowania usług najmu — Transakcja stanowiąca jedno świadczenie lub kilka niezależnych świadczeń)

(2015/C 198/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Sentencja

- 1) Artykuł 14 ust. 1, art. 15 ust. 1 i art. 24 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w ramach najmu nieruchomości dostawy energii elektrycznej, energii cieplnej i wody oraz wywóz nieczystości, zapewniane przez podmioty trzecie na rzecz najemcy bezpośrednio zużywającego te towary i usługi, należy uważać za dokonywane przez wynajmującego w sytuacji, gdy stroną umów o te świadczenia jest wynajmujący przenoszący jedynie koszty świadczeń na najemcę.

- 2) Rzeczoną dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że najem nieruchomości i związane z nim: dostawa wody, energii elektrycznej, energii cieplnej oraz wywóz nieczystości co do zasady należy uważać za kilka odrębnych i niezależnych świadczeń, które winno się oceniać oddzielnie z punktu widzenia podatku od wartości dodanej, chyba że elementy transakcji, także te wskazujące względy ekonomiczne zawarcia umowy, są ze sobą tak ściśle związane, iż tworzą obiektywnie tylko jedno niepodzielne świadczenie ekonomiczne, którego rozdzielenie miałooby charakter sztuczny.
- 3) Zadaniem sądu krajowego jest dokonanie niezbędnej oceny przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, w jakich ma miejsce najem i spełniane są towarzyszące mu świadczenia, a w szczególności przy uwzględnieniu treści samej umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov – Rumunia) – Mihai Manea/Instituția Prefecturală județului Braşov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Immatriculare a Vehiculelor

(Sprawa C-76/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek pobierany przez państwo członkowskie od pojazdów samochodowych przy ich pierwszej rejestracji lub pierwszym przepisaniu prawa własności — Neutralność pomiędzy używanymi pojazdami samochodowymi pochodzącymi z innych państw członkowskich i podobnymi pojazdami dostępnymi na rynku krajowym)

(2015/C 198/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mihai Manea

Strona pozwana: Instituția Prefecturală județului Braşov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Immatriculare a Vehiculelor

Sentencja

Artykuł 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- postanowienie to nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie ustanowiło podatek od pojazdów samochodowych obciążający używane pojazdy z przywozu przy ich pierwszej rejestracji w tym państwie członkowskim i pojazdy już zarejestrowane w rzeczonym państwie członkowskim przy pierwszym przepisaniu prawa własności tych drugich pojazdów w tymże państwie,
- postanowienie to stoi na przeszkodzie temu, aby to państwo członkowskie zwolniło z tego podatku pojazdy już zarejestrowane, za które uiszczony został obowiązujący wcześniej podatek, co do którego orzeczono, że jest niezgodny z prawem Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Berlin-Brandenburg – Niemcy) – TMK Europe GmbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Sprawa C-143/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dumping — Przywóz niektórych rur z żelaza lub ze stali — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 3 ust. 7 — Szkoda dla przemysłu — Znane czynniki — Związek przyczynowy — Nieuwzględnienie dochodzenia dotyczącego praktyk antykonkurencyjnych przedsiębiorstw wspólnotowych z danego sektora — Rozporządzenie (WE) nr 2320/97 — Ważność]

(2015/C 198/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TMK Europe GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Sentencja

Analiza przedstawionego pytania nie wykazała niczego, co mogłoby podważyć ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 z dnia 17 listopada 1997 r. nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących z Węgier, Polski, Rosji, Republiki Czeskiej, Rumunii oraz Republiki Słowackiej, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 1189/93 oraz kończącego postępowanie w odniesieniu do takiego przywozu z Republiki Chorwacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. – European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics UK Ltd/Europejska Agencja Leków (EMA)

(Sprawa C-173/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Zamówienia publiczne na usługi — Przetarg — Kryteria udzielania zamówienia — Przejrzystość — Obiektywna ocena — Żądanie odszkodowania)

(2015/C 198/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszące odwołanie: European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics UK Ltd (przedstawiciel: V. Christianos, dikigoros)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: T. Jabłoński, S. Marino, G. Gavriilidou i C. Maignen, pełnomocnicy, H.G. Kamann, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) *European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE i European Dynamics UK Ltd* zostają obciążone kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – LFB Biomédicaments SA, Association des déficitaires en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1-France) (C-271/14), Pierre Fabre Médicament SA (C-273/14)/Ministre des Finances et des Comptes publics, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Sprawy połączone C-271/14 i C-273/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dyrektywa 89/105/EWG — Artykuł 6 pkt 3 i 5 — Wykreślenie produktów leczniczych z wykazu leków gotowych, których koszty są pokrywane dodatkowo, oprócz zryczałtowanych kosztów świadczeń szpitalnych — Obowiązek uzasadnienia)

(2015/C 198/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LFB Biomédicaments SA, Association des déficitaires en Alpha 1 Antitrypsine (Association ADAAT Alpha 1-France) (C-271/14), Pierre Fabre Médicament SA (C-273/14)

Strona pozwana: Ministre des Finances et des Comptes publics, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Sentencja

Artykuł 6 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych należy interpretować w ten sposób, że obowiązek uzasadnienia przewidziany w pkt 3 i 5 tego artykułu ma zastosowanie do decyzji, która ogranicza warunki zwrotu lub zmniejsza poziom pokrycia kosztów produktu leczniczego poprzez wykluczenie go z wykazu leków gotowych, których koszty są pokrywane w ramach obowiązkowych systemów ubezpieczenia zdrowotnego dodatkowo, oprócz kosztów świadczeń szpitalnych, których pokrycie jest zapewnione w ramach ryczałów odnoszących się do pobytu i świadczeń zdrowotnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 25.8.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Sprawa C-278/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dostawy — Specyfikacja techniczna — Zasady równego traktowania i niedyskryminacji — Obowiązek przejrzystości — Odwołanie do wyrobu określonej marki — Ocena równoważnego charakteru wyrobu oferowanego przez jednego z oferentów — Zaprzestanie produkcji wyrobu referencyjnego)

(2015/C 198/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Strona pozwana: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Sentencja

Artykuł 23 ust. 8 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1251/2011 z dnia 30 listopada 2011 r., nie ma zastosowania do przetargu, którego wartość nie sięga określonego w tej dyrektywie progu. W ramach przetargu publicznego nieobjętego zakresem tej dyrektywy, lecz mającego niewątpliwe znaczenie transgraniczne, co powinien ustalić sąd odsyłający, podstawowe i ogólne zasady traktatu FUE, w szczególności zaś zasady równego traktowania i niedyskryminacji, a także wynikające z nich obowiązki przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że instytucja zamawiająca nie może odrzucić oferty spełniającej wymogi ogłoszenia o zamówieniu wskazując podstawy, które nie zostały w tym ogłoszeniu przewidziane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Postanowienie Trybunału z dnia 24 lutego 2015 r. – Pesquerias Riveirenses, SL i in./Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-164/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Polityka rybołówstwa — Ochrona zasobów rybołówstwa — Zasoby rybołówstwa będące przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych — Łączne uwzględnienie północnego i południowego składnika zasobu błękitka w Atlantyku północno-wschodnim do celów ustalenia TAC — Dopuszczalność odwołania — Akt, który nie dotyczy jednostek bezpośrednio — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2015/C 198/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Pesquerias Riveirenses, SL, Pesquerias Campo de Marte, SL, Pesquera Anpajo, SL, Arrastreros del Barbanza, SA, Martinez Pardavila e Hijos, SL, Lijo Pesca, SL, Frigoríficos Hermanos Vidal, SA, Pesquera Boteira, SL, Francisco Mariño Mos y Otros, CB, Perez Vidal Juan Antonio y Hno, CB, Marina Nalda, SL, Portillo y Otros, SL, Vidiña Pesca, SL, Pesca Hermo, SL, Pescados Oubiña Perez, SL, Manuel Pena Graña, Campo Eder, SL, Pesquera Laga, SL, Pesquera Jalisco, SL, Pesquera Jopitos, SL, Pesca-Julimar, SL (przedstawiciel: J. Tojeiro Sierto, abogado)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Westerhof Löfflerová i A. de Gregorio Merino, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Szmytkowska i I. Galindo Martín, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.*
- 2) *Pesqueras Riveirenses, SL i in. pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2014 r. w sprawie T-541/11, Fundação Calouste Gulbenkian/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 2 września 2014 r. przez Fundação Calouste Gulbenkian

(Sprawa C-414/14 P)

(2015/C 198/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fundação Calouste Gulbenkian (przedstawiciele: adwokaci G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Micael Gulbenkian

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) w części odrzucił, a w części oddalił odwołanie i obciążył Fundação Calouste Gulbenkian kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 marca 2015 r. – Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG/ Landeshauptstadt München

(Sprawa C-113/15)

(2015/C 198/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Landeshauptstadt München

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku opakowań jednostkowych porcji miodu, które [są zawarte] w opakowaniu zbiorczym opatrzonym różnymi elementami w zakresie etykietowania, włącznie ze wskazaniem państwa pochodzenia i które jako takie nie są sprzedawane jako opakowania jednostkowych porcji konsumentom finalnym oraz nie są przekazywane oddzielnie do zakładów żywienia zbiorowego, chodzi o „paczkowane środki spożywcze” w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2000/13 ⁽¹⁾ oraz art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 1169/2011 ⁽²⁾, które podlegają obowiązkowi etykietowania albo czy [Or. 3] tego rodzaju opakowania jednostkowych porcji miodu nie stanowią paczkowanych środków spożywczych z uwagi na brak przymiotu pojedynczej sztuki przeznaczonej do prezentacji konsumentowi finalnemu?
- 2) Czy na to pytanie należy udzielić innej odpowiedzi w wypadku, gdy te opakowania jednostkowych porcji są sprzedawane w zakładach żywienia zbiorowego nie tylko w ramach przygotowanych już gotowych posiłków opłacanych ryczałtowo, lecz także oddzielnie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych, Dz.U. L 109, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004, Dz.U. L 304, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 9 marca 2015 r. – Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH/
Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)**

(Sprawa C-117/15)

(2015/C 198/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Druga strona postępowania: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kwestię zaistnienia publicznego udostępnienia w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ lub w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115/WE ⁽²⁾ należy rozpatrywać zawsze na podstawie tych samych kryteriów, a mianowicie, że:

— użytkownik musi podejmować z pełną świadomością konsekwencji swojego działania czynności, aby umożliwić osobom trzecim dostęp do chronionych utworów, którego nie miałyby bez jego działania,

— charakter „publiczny” oznacza, iż chodzi o nieokreśloną liczbę potencjalnych odbiorców i dalej o dość znaczną liczbę osób, przy czym o nieokreśloność można mówić, gdy w grę wchodzi „ogół ludności”, zatem nie osoby należące do prywatnej grupy, a „dość znaczna liczba osób” oznacza, iż musi zostać przekroczony pewien próg minimalny, zatem całkiem niewielka lub wręcz nieznaczna liczba osób nie wypełnia wskazanego kryterium, przy czym w tym kontekście nie ma znaczenia jedynie, ile osób uzyskuje równocześnie dostęp do tego samego utworu, lecz również ile z nich ma kolejno dostęp do utworu;

- chodzi o nową publiczność, której udostępnia się utwór, tj. publiczność, której autor utworu nie uwzględnił, gdy zezwalał na skorzystanie z utworu w drodze publicznego udostępnienia, chyba że następce udostępnienie odbywa się przy wykorzystaniu innych technicznych sposobów przekazu, które odróżniają się od tych dotyczących pierwotnego udostępnienia oraz
 - nie jest pozbawione znaczenia, czy dane korzystanie służy celom zarobkowym, czy publiczność jest na to udostępnienie przygotowana, a nie jedynie „uchwycona” przypadkowo, przy czym nie jest to bezwzględna przesłanka publicznego udostępnienia?
- 2) Czy w przypadkach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym, w których prowadzący ośrodek rehabilitacyjny instaluje w swoich lokalach odbiorniki telewizyjne, do których przesyła sygnał nadawczy i w ten sposób umożliwia odbiór programów telewizyjnych, kwestię, czy ma miejsce publiczne udostępnienie, należy badać zgodnie z pojęciem „publicznego udostępnienia” z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29 lub z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115, jeżeli umożliwienie odbioru programów telewizyjnych dotyczy praw autorskich i praw pokrewnych wielu uczestników, w szczególności kompozytorów, autorów tekstów oraz wydawców muzycznych, a także wykonawców, producentów fonogramów oraz autorów utworów mówionych, jak również ich wydawców?
- 3) Czy w przypadkach takich jak ten w sprawie w postępowaniu głównym, w których prowadzący ośrodek rehabilitacyjny instaluje w swoich lokalach odbiorniki telewizyjne, do których przesyła sygnał nadawczy i w ten sposób udostępnia swoim pacjentom odbiór programów telewizyjnych, ma miejsce „publiczne udostępnienie” zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29 lub też zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115?
- 4) Jeżeli w przypadkach takich jak ten w postępowaniu głównym publiczne udostępnienie w tym znaczeniu zostanie stwierdzone: czy Trybunał podtrzymuje swoje orzecznictwo, zgodnie z którym w przypadku udostępnienia podlegających ochronie fonogramów przez radio pacjentom w gabinecie dentystycznym (zob. wyrok SCF z dnia 15 marca 2012 r., C-135/10⁽³⁾) lub w innych podobnych instytucjach nie ma miejsca publiczne udostępnienie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 376, s. 28).

⁽³⁾ EU:C:2012:140

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny
w Warszawie (Polska) w dniu 9 marca 2015 r. – Biuro podróży „Partner” Sp. z o.o, Sp. komandytowa
w Dąbrowie Górniczej przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

(Sprawa C-119/15)

(2015/C 198/24)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Biuro podróży „Partner” Sp. z o.o, Sp. komandytowa w Dąbrowie Górniczej

Strona pozwana: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 6 ust. 1 i art. 7 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ w zw. z art. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów⁽²⁾ stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem sądu i wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy, który nie brał udziału w postępowaniu zakończonym wpisem do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, za działanie bezprawne, stanowiące w świetle prawa krajowego praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stanowiące podstawę nałożenia kary pieniężnej z tego tytułu w krajowym postępowaniu administracyjnym?
- 2) Czy w świetle art. 267 akapit 3 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej sąd drugiej instancji, od orzeczenia którego, wydane go na skutek rozpoznania apelacji, przysługuje skarga kasacyjna, taka jak przewidziana w polskim kodeksie postępowania cywilnego, jest sądem, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, czy też sądem takim jest Sąd Najwyższy, właściwy do rozpoznania skargi kasacyjnej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293.

⁽²⁾ Dz.U. L 110, s. 30.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 stycznia 2015 r. w sprawie T-58/13, Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 16 marca 2015 r. przez Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE

(Sprawa C-131/15 P)

(2015/C 198/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE (przedstawiciel: S. Pappas, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Grecka i Organismos Prognostikon Agnon Podosfairou AE (OPAP)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 stycznia 2015 r. w sprawie T-58/13 Club Hotel Loutraki i in./Komisja;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 6777 wersja ostateczna z dnia 3 października 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.33988 (2011/N) – Grecja – Zasady rozszerzenia przysługującego OPAP wyłącznego prawa eksploatacji trzynastu gier hazardowych i udzielenie wyłącznej licencji na eksploatację 35 000 urządzeń do wiedeoloterii na okres dziesięciu lat;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 stycznia 2015 r. w sprawie T-58/13 Club Hotel Loutraki i in./Komisja, którym Sąd oddalił zarzuty podniesione przez wnoszących odwołanie w celu stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2012) 6777 wersja ostateczna z dnia 3 października 2012 r. w sprawie „pomocy państwa SA.33988 (2011/N) – Grecja – Zasady rozszerzenia przysługującego OPAP wyłącznego prawa eksploatacji trzynastu gier hazardowych i udzielenie wyłącznej licencji na eksploatację 35 000 urządzeń do wiedeoloterii na okres dziesięciu lat”.

2. W omawianej decyzji Komisja nie zgłosiła zastrzeżeń w odniesieniu do dwóch środków zgłoszonych na rzecz OPAP: a) udzielenia OPAP wyłącznej licencji na eksploatację 35 000 urządzeń do wiedeoloterii na okres dziesięciu lat” do 2022 r.; b) przedłużenia o dziesięć lat od 2020 r. do 2030 r. już przyznanego OPAP wyłącznego prawa eksploatacji trzynastu gier hazardowych.
3. Wnoszący odwołanie podnoszą trzy zarzuty celem uchylenia zaskarżonego wyroku:
- a) naruszenie art. 108 ust. 3 TFUE, art. 4 ust. 4, art. 7 ust. 2, 3, art. 13 ust. 1 rozporządzenia 659/1999 ⁽¹⁾ ze względu na stwierdzenie przez Sąd w pkt 33–64 zaskarżonego wyroku, że Komisja nie była zobowiązana do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego i że zgodnie z prawem zakończyła ona dochodzenie w trakcie wstępnej fazy badania.
 - b) naruszenie art. 296 TFUE, art. 41, 47 karty ze względu na stwierdzenie przez Sąd w pkt 65–78 zaskarżonego wyroku, że decyzja Komisji była odpowiednio uzasadniona, pomimo braku danych gospodarczych, który uniemożliwił sprawdzenie dokładności obliczeń dokonanych przez Komisję.
 - c) naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na stwierdzenie przez Sąd, że dokonana przez Komisję łączna ocena zgłoszonych środków była zgodna z prawem, pomimo braku definicji rynku i z uwagi na błędne zastosowanie pojęć „podobieństwa” i „kontekstu gospodarczego”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 20 marca 2015 r. – Republika Grecka/Grigorios Nikiforidis**

(Sprawa C-135/15)

(2015/C 198/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Republika Grecka

Druga strona postępowania: Grigorios Nikiforidis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Rzym I ⁽¹⁾ ma zgodnie z art. 28 zastosowanie do stosunków pracy jedynie wtedy, gdy dany stosunek został ustanowiony na mocy umowy o pracę zawartej po dniu 16 grudnia 2009 r., czy też każde późniejsze porozumienie stron o kontynuowaniu stosunku pracy w zmienionej lub niezmienionej postaci prowadzi do zastosowania tego rozporządzenia?

- 2) Czy art. 9 ust. 3 rozporządzenia Rzym I wyłącza jedynie bezpośrednie stosowanie wymuszających swoje zastosowanie przepisów państwa trzeciego, w którym nie ma nastąpić lub nie nastąpiło wykonanie zobowiązań wynikających z umowy, czy też także pośrednie ich uwzględnianie w prawie państwa, któremu podlega umowa?
- 3) Czy ustanowiona w art. 4 ust. 3 TUE zasada lojalnej współpracy ma znaczenie prawne dla decyzji sądów krajowych o bezpośrednim lub pośrednim stosowaniu wymuszających swoje zastosowanie przepisów innego państwa trzeciego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), Dz.U. L 177, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 marca 2015 r. – G.E. Security BV/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-143/15)

(2015/C 198/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: G.E. Security BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

Czy pozycje 8517, 8521, 8531 i 8543 CN należy interpretować w ten sposób, że do jednej z nich klasyfikuje się towar taki jak videomultiplexer, który został opracowany, aby stanowił część systemu, który pozwala analizować obrazy i dźwięki z podłączonych do niego kamer i czujników alarmowych, oraz w razie potrzeby rejestruje obrazy i dźwięki, przechowuje je, przetwarza i odtwarza na podłączonym monitorze, lub – jeżeli obrazy lub dźwięki to uzasadniają – nadaje sygnał ostrzegawczy w postaci e-maila wysyłanego do jednego lub kilku użytkowników podłączonych do systemu lub może uruchomić urządzenia nadające sygnały dźwiękowe lub świetlne?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 marca 2015 r. – Staatssecretaris van Financiën/Customs Support Holland BV

(Sprawa C-144/15)

(2015/C 198/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Customs Support Holland BV

Pytania prejudycjalne

1. Czy pozycję CN 2304 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona również koncentrat białka sojowego, który powstaje poprzez usunięcie pozostałych tłuszczów, węglowodanów (lub błonników) i substancji szkodliwych ze stałych pozostałości (tak zwana śruta sojowa) powstałych przy uzyskiwaniu oleju sojowego i poprzez tę ekstrakcję zostaje uzdatniony do stosowania jako dodatek do mieszanki odżywczej dla bardzo młodych cieląt?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy koncentrat białka sojowego uzyskiwany w sposób opisany w pytaniu pierwszym jest objęty pozycją CN 2308, czy też pozycją CN 2309?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 26 marca 2015 r. – K. Ruijsseenaars, A. Jansen/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,
Royal Air Maroc**

(Sprawa C-145/15)

(2015/C 198/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: K. Ruijsseenaars, A. Jansen

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, Royal Air Maroc

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004 L 46) – mając na uwadze, że dla celów ochrony praw pasażerów wywodzonych na płaszczyźnie prawa Unii z art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia prawo niderlandzkie przewiduje możliwość wytoczenia powództwa przed sądami właściwymi w sprawach cywilnych – zobowiązuje władze krajowe do przyjęcia środków wykonawczych ustanawiających podstawę prawną dla egzekwowania stosowania prawa na drodze administracyjnoprawnej przez organy wskazane na podstawie art. 16, osobno w każdym indywidualnym przypadku naruszenia art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia, tak by w każdym indywidualnym przypadku osobno móc zagwarantować prawo pasażera do odszkodowania?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 26 marca 2015 r. – J.H. Dees-Erf/Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, Koninklijke
Luchtvaart Maatschappij NV**

(Sprawa C-146/15)

(2015/C 198/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: J.H. Dees-Erf

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004 L 46) – mając na uwadze, że dla celów ochrony praw pasażerów wywodzonych na płaszczyźnie prawa Unii z art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia prawo niderlandzkie przewiduje możliwość wytoczenia powództwa przed sądami właściwymi w sprawach cywilnych – zobowiązuje władze krajowe do przyjęcia środków wykonawczych ustanawiających podstawę prawną dla egzekwowania stosowania prawa na drodze administracyjnoprawnej przez organy wskazane na podstawie art. 16, osobno w każdym indywidualnym przypadku naruszenia art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia, tak by w każdym indywidualnym przypadku osobno móc zagwarantować prawo pasażera do odszkodowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kamarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 1 kwietnia 2015 r. – George Karim/Migrationsverket

(Sprawa C-155/15)

(2015/C 198/31)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kamarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: George Karim.

Strona pozwana: Migrationsverket.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nowe przepisy dotyczące skutecznych środków zaskarżenia w rozporządzeniu nr 604/2013⁽¹⁾ (motyw 19 do preambuły oraz art. 27 ust. 1 i 5) oznaczają, że osoba ubiegająca się o azyl ma również możliwość podważenia kryteriów zawartych w rozdziale III rozporządzenia, na których podstawie ma zostać przekazana do innego państwa członkowskiego, które zgodziło się ją przyjąć? Czy też skuteczne środki zaskarżenia mogą ograniczać się jedynie do prawa do zbadania, czy istnieją systemowe nieprawidłowości w zakresie procedury azylowej i warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl w państwie członkowskim, do którego wnioskodawca ma zostać przekazany (odpowiadające wydanemu przez Trybunał orzeczeniu w sprawie C-394/12)?
- 2) W razie gdyby Trybunał miał uznać, że możliwe jest podważenie kryteriów zawartych w rozdziale III rozporządzenia, konieczna jest również odpowiedź na następujące pytanie: czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie nie znajduje zastosowania w sytuacji, gdy osoba ubiegająca się o azyl wykaże, iż przez co najmniej trzy miesiące przebywała poza terytorium państw członkowskich?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz. U. L 180, s.31)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 1 kwietnia 2015 r. – SIA „Private Equity Insurance Group”/AS „Swedbank”**

(Sprawa C-156/15)

(2015/C 198/32)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Private Equity Insurance Group”

Strona pozwana: AS „Swedbank”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 dyrektywy 2002/47/WE⁽¹⁾, dotyczący wykonania zabezpieczenia finansowego, rozpatrywany w świetle motywów 1 i 4 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie wyłącznie do rachunków wykorzystywanych w systemach rozrachunku papierów wartościowych, czy też w ten sposób, że ma on zastosowanie również do jakiegokolwiek rachunku założonego w banku, w tym do rachunku bieżącego, który nie jest używany do rozrachunku papierów wartościowych?
- 2) Czy art. 8 i 3 dyrektywy 2002/47/WE, rozpatrywane w świetle jej motywów 3 i 5, należy interpretować w ten sposób, że celem dyrektywy jest zapewnienie instytucjom kredytowym szczególnie korzystnego pierwszeństwa w przypadku niewypłacalności ich klientów, zwłaszcza w stosunku do innych wierzycieli tych klientów, takich jak pracownicy – w odniesieniu do ich wierzytelności związanych z wynagrodzeniem za pracę, państwo – w odniesieniu do jego wierzytelności podatkowych oraz wierzyciele mający zabezpieczenie rzeczowe korzystające z rękojmi wiary publicznej wynikającej z wpisu do rejestru publicznego?
- 3) Czy art. 1 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2002/47/WE należy uważać za środek harmonizacji minimalnej czy pełnej, a zatem czy przepis ten powinien być interpretowany w ten sposób, że pozwala on państwowym członkowskim na rozszerzenie tego przepisu na podmioty, które są wyraźnie wyłączone z zakresu zastosowania dyrektywy?
- 4) Czy art. 1 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2002/47/WE jest przepisem bezpośrednio stosowanym?
- 5) Na wypadek gdyby cel i zakres dyrektywy 2002/47/WE okazały się węższe niż cel i zakres ustawy krajowej, której przyjęcie było formalnie uzasadnione obowiązkiem transpozycji dyrektywy – czy możliwe jest posłużenie się wykładnią dyrektywy w celu stwierdzenia nieważności klauzuli dotyczącej zabezpieczenia finansowego w formie gwarancji opartej na prawie krajowym, takiej jak ta, której dotyczy spór w postępowaniu głównym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168, s. 43).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 28 stycznia 2015 r. w sprawie T-341/12,
Evonik Degussa/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 kwietnia 2015 r. przez Evonik Degussa
GmbH**

(Sprawa C-162/15 P)

(2015/C 198/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Evonik Degussa GmbH (pełnomocnicy: adwokaci C. Steinle i C. von Köckritz, A. Richter)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

1. uchylenie wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 28 stycznia 2015 r. w sprawie T-341/12, Evonik Degussa/Komisja Europejska;
2. stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 3534 final z dnia 24 maja 2012 r. w przedmiocie oddalenia złożonego przez spółkę Evonik Degussa wniosku o zachowanie poufności danych w sprawie COMP/38.620 – Nadtlenek wodoru i nadboran sodu na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE oraz
3. obciążenie Komisji kosztami postępowania w postępowaniu przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi łącznie trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd dokonał błędnej interpretacji art. 8 decyzji 2011/695/UE przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji⁽¹⁾ i błędnie nie stwierdził naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia oraz błędu w ocenie urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w odniesieniu do decyzji w przedmiocie publikacji spornych informacji. Usiłowanie Sądu „wpisania” stwierdzeń pracowników Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pochodzących z korespondencji z wnoszącą odwołanie do decyzji urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające jest sprzeczne nie tylko z jasnym brzmieniem decyzji owego urzędnika, w związku z czym stanowi oczywiste przeinaczenie treści zaskarżonej decyzji, lecz doprowadziło ponadto do ograniczenia prawa wnoszącej odwołanie do skutecznej ochrony prawnej.

Zarzut drugi: Sąd dopuścił się błędów przy interpretacji art. 339 TFUE i art. 30 rozporządzenia nr 1/2003⁽²⁾. Nieprawidłowo przyjął, że sporne informacje pochodzące z oświadczeń złożonych w ramach współpracy nie są objęte ochroną tajemnicy zawodowej i ich publikacja na podstawie art. 30 rozporządzenia 1/2003 pozostaje w zakresie uznania Komisji. Publikacja dosłownych wyciągów z oświadczeń złożonych w ramach współpracy w decyzji Komisji stanowi częściowe ujawnienie owych oświadczeń, co jest niedopuszczalne na podstawie pkt 32 i nast. komunikatu w sprawie współpracy 2002 i na podstawie pkt 40 komunikatu w sprawie współpracy 2006. Ponadto Sąd dokonał błędnej oceny znaczenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001⁽³⁾ i wydanego w jego kontekście orzecznictwa Trybunału w odniesieniu do publikacji fragmentów decyzji Komisji.

Zarzut trzeci: Sąd dopuścił się błędu przy ocenie zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań. Błędnie przyjął on w wyroku, że brak jest naruszenia uzasadnionych oczekiwań wnoszącej odwołanie w wyniku zamierzonej, ponownej publikacji decyzji w rozszerzonej wersji. Postępowanie w sprawie kartelu prowadzone przez Komisję przeciwko wnoszącej odwołanie zostało zamknięte wraz z publikacją niepoufnej wersji decyzji w roku 2007. Publikacja rozszerzonej wersji niepoufnej po zakończeniu owego postępowania jest niedopuszczalna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu, Dz.U. L 1, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2015 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii**(Sprawa C-172/15)**

(2015/C 198/34)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i J. Rius, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Hiszpanii**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie zgodnie z art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że nie zatwierdziwszy jeszcze całości ocen i planów ochrony portów wszystkich hiszpańskich portów objętych zakresem stosowania dyrektywy 2005/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie wzmocnienia ochrony portów⁽¹⁾, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 2 ust. 3, art. 6, 7 wspomnianej dyrektywy, które stanowią odpowiednio, że państwa członkowskie określają granice każdego z portów i zatwierdzają właściwe oceny stanu ochrony portu oraz plany ochrony portu;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 5 września 2014 r. Królestwo Hiszpanii przyznało, że z 67 portów, których dotyczy przedmiotowe uregulowanie, 3 oceny stanu ochrony portu i 18 planów ochrony portu były jeszcze w toku zatwierdzenia.

Od tego dnia do dzisiaj władze hiszpańskie regularnie kontynuowały przekazywanie informacji o postępach we wdrażaniu w praktyce dyrektywy 2005/65/WE. Najnowsze sprawozdanie z postępu prac wpłynęło w dniu 14 kwietnia 2015 r. Ze sprawozdania tego wynika, że z 67 portów, których dotyczy przedmiotowe uregulowanie, jedna ocena stanu ochrony portu i osiem planów ochrony portu są jeszcze w toku zatwierdzenia.

Komisja stwierdza zatem, że na dzień otrzymania przez Komisję najnowszego sprawozdania z postępu prac, Królestwo Hiszpanii nie wywiązało się z ciążących na nim zobowiązań do określenia granic każdego z portów do celów dyrektywy 2005/65/WE ani ze zobowiązań do opracowania i zatwierdzenia oceny stanu ochrony wszystkich portów, do których ma zastosowanie dyrektywa 2005/65/WE, jak również opracowania i zatwierdzenia planów ochrony wspomnianych portów.

⁽¹⁾ Dz.U L 310, s. 28.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Staelen/Rzecznik Praw Obywatelskich

(Sprawa T-217/11) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Rozpatrzenie przez Rzecznika Praw Obywatelskich skargi dotyczącej zarządzania listą odpowiednich kandydatów do konkursu otwartego — Uprawnienia dochodzeniowe — Obowiązek staranności — Utrata szansy — Krzywda)

(2015/C 198/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Claire Staelen (Bridel, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Levi, M. Vandenbussche i A. Blot, następnie F. Wies i A. Hertzog, na koniec V. Olona)

Strona pozwana: Rzecznik Praw Obywatelskich (przedstawiciele: G. Grill, pełnomocnik, wspomagany przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie zmierzająca do uzyskania naprawienia szkody poniesionej jakoby przez skarżącą w następstwie rozpatrzenia przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich jej skargi dotyczącej niewłaściwego zarządzania listą odpowiednich kandydatów do konkursu otwartego EUR/A/151/98, na której znajdowało się nazwisko skarżącej jako laureatki tego konkursu.

Sentencja

- 1) Zasądza się od Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich odszkodowanie w kwocie 7 000 EUR na rzecz Claire Staelen.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Rzecznik Praw Obywatelskich pokrywa połowę własnych kosztów i zostaje obciążony połową kosztów poniesionych przez C. Staelen.
- 4) C. Staelen pokrywa połowę własnych kosztów i zostaje obciążona połową kosztów poniesionych przez Rzecznika Praw Obywatelskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Total i Elf Aquitaine/Komisja

(Sprawa T-470/11) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Rynek metakrylanów — Grzywny — Odpowiedzialność solidarna spółek dominujących i ich spółki zależnej za zachowanie o znamionach naruszenia tej ostatniej — Natychmiastowa zapłata całej grzywny przez spółkę zależną — Obniżenie, w następstwie wyroku Sądu, kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną — Pisma, w których Komisja żąda od spółek dominujących zapłaty kwoty zwróconej przez Komisję spółce zależnej, wraz z odsetkami za zwłokę — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny — Dopuszczalność — Odsetki za zwłokę)

(2015/C 198/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Total SA (Courbevoie, Francja) i Elf Aquitaine SA (Courbevoie) (przedstawiciel: początkowo A. Noël-Baron i É. Morgan de Rivery, następnie É. Morgan de Rivery i E. Lagathu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności pism Komisji BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z dnia 24 czerwca 2011 r. i BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z dnia 8 lipca 2011 r. lub tytułem żądania ewentualnego – wniosek o obniżenie wymaganych kwot lub tytułem dalszego żądania ewentualnego – wniosek o uchylenie odsetek za opóźnienie wymaganych od Elf Aquitaine, wynoszących 31 312 114,58 EUR, do zapłaty których Total jest zobowiązana solidarnie do kwoty 19 191 296,03 EUR.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność pism Komisji BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z dnia 24 czerwca 2011 r. i BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z dnia 8 lipca 2011 r., w zakresie w jakim Komisja Europejska zażądała w nich od Elf Aquitaine SA odsetek za opóźnienie wynoszących 31 312 114,58 EUR, do zapłaty których Total jest zobowiązana solidarnie do kwoty 19 191 296,03 EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa dwie piąte kosztów poniesionych przez Total i Elf Aquitaine oraz trzy piąte własnych kosztów. Total i Elf Aquitaine pokrywają natomiast trzy piąte własnych kosztów oraz dwie piąte kosztów poniesionych przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 319 z 29.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Al-Chihabi/Rada

(Sprawa T-593/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Błąd w ocenie — Prawo własności — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Proporcjonalność)

(2015/C 198/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fares Al-Chihabi (Aleppo, Syria) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Ruessmann i W. Berg, następnie L. Ruessmann i J. Beck, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient) popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Boelaert i T. Scharf, następnie T. Scharf i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 228, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 228, s. 1), decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 56), rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchyłającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1), decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchyłającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 330, s. 21), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1117/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 330, s. 9), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 111, s. 1) i decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14) oraz wszelkiego późniejszego prawodawstwa w zakresie, w jakim pozostawia ono w mocy lub zastępuje te akty w części dotyczącej skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fares Al-Chihabi pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2015 r. – CHEMK i KF/Rada**(Sprawa T-169/12) ⁽¹⁾****(Dumping — Przywóz żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji — Częściowy przegląd okresowy — Obliczanie marginesu dumpingu — Zmiana okoliczności — Trwały charakter)****(2015/C 198/38)****Język postępowania: angielski****Strony**

Strona skarżąca: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Czelabińsk, Rosja); i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (Nowokuźnieck, Rosja) (przedstawiciel: adwokat B. Evtimov)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, pełnomocnik, wspierany początkowo przez adwokatów G. Berrischa i A. Polcyn, a następnie przez G. Berrischa oraz N. Chesaites, barrister, oraz wreszcie przez adwokata D. Gardina)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo H. van Vliet, M. França i A. Stobiecka-Kuik, następnie M. França, A. Stobiecka-Kuik i J.F. Brakeland, pełnomocnicy) i Euroalliances (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Prost i M.S. Dibling)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 60/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w odniesieniu do środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego między innymi z Rosji (Dz.U. L 22, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.
- 4) Euroalliances pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – VTZ i in./Rada(Sprawa T-432/12) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Rosji i Ukrainy — Ostateczne cło antydumpingowe — Przegląd wygaśnięcia — Prawdopodobieństwo ponownego powstania szkody — Interes Unii — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia)

(2015/C 198/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Wołżski, Rosja); Taganrojskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rosja); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamieński Uralski, Rosja); i Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polewskoj, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis, F. Di Gianni, G. Coppo i C. Van Hemelrijck)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, wspierana początkowo przez adwokatów G. Berrischa i A. Polcyn, a następnie A. Polcyn i D. Geradina)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności w zakresie dotyczącym strony skarżącej rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 585/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Chorwacji (Dz.U. L 174, s. 5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona,
- 2) Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO), Taganrojskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) i Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) pokrywają własne koszty oraz zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Rada(Sprawy połączone T-558/12 i T-559/12) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chin — Zmiana rozporządzenia nakładającego ostateczne cło antydumpingowe — Artykuł 2 ust. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Obliczanie marginesu dumpingu — Dostosowania — Obowiązek uzasadnienia)

(2015/C 198/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Changshu City Standard Parts Factory (Changshu City, Chiny); I Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd (Ningbo, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci R. Antonini i E. Monard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, wspierana początkowo przez adwokatów G. Berricha i A. Polcyn, następnie A. Polcyn, a na koniec D. Geradina)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy); i European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (przedstawiciele: adwokaci J. Bourgeois i R. Grasso).

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 275, s. 1).

Sentencja

- 1) *Skargi zostają oddalone.*
- 2) *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd pokrywają własne koszty oraz zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej i European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI).*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – National Iranian Gas Company/Rada

(Sprawa T-9/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Zarzut niezgodności z prawem — Naruszenie prawa — Proporcjonalność — Prawo własności — Kompetencja Rady — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Przegląd zastosowanych środków ograniczających — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie)

(2015/C 198/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: The National Iranian Gas Company Mine (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci E. Glaser i S. Perrotet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności art. 1 pkt 8 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58), a po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji 2012/635, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16) oraz decyzji doręczonej pismem Rady z dnia 14 marca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy to umieszczenia nazwy skarżącej w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) i w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *The National Iranian Gas Company zostaje obciążona kosztami.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Bank of Industry and Mine/Rada

(Sprawa T-10/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Dopuszczalność — Zarzut niezgodności z prawem — Naruszenie prawa — Proporcjonalność — Prawo własności — Kompetencja Rady — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Przegląd zastosowanych środków ograniczających — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Błąd w ocenie)

(2015/C 198/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank of Industry and Mine (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci E. Glaser i S. Perrotet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności art. 1 pkt 8 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58), a po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji 2012/635, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16) oraz decyzji doręczonej pismem Rady z dnia 14 marca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy to umieszczenia nazwy skarżącego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) i w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Bank of Industry and Mine zostaje obciążony kosztami.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Polynt i Sitre/ECHA**(Sprawa T-134/13) ⁽¹⁾****(REACH — Identyfikacja niektórych substancji działających uczulająco na drogi oddechowe jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy — Równoważny poziom obaw — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezpośrednie oddziaływanie — Dopuszczalność — Prawo do obrony — Proporcjonalność)**

(2015/C 198/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polynt SpA (Scanzorosciate, Włochy) i Sitre Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: M. Heikkilä, W. Broere i T. Zbihlej, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: New Japan Chemical (Osaka, Japonia) i REACH ChemAdvice GmbH (Kelkheim, Niemcy) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: B. Koopman, M. Bulterman i C. Schillemans, pełnomocnicy) i Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji ECHA ED/169/2012 w sprawie włączenia substancji wzbudzających szczególnie duże obawy do listy substancji kandydackich na podstawie art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1) w zakresie dotyczącym cykloheksanu-1,2- dikarboksylowego (CE nr 201-604-9), cis-cykloheksanu-1,2- dikarboksylowego (CE nr 236-086-3) oraz trans cykloheksanu-1,2- dikarboksylowego (CE n° 238-009-9).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Polynt SpA i Sitre Srl pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).
- 3) Królestwo Niderlandów, Komisja Europejska, New Japan Chemical i REACH ChemAdvice GmbH pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Hitachi Chemical Europe i in./ECHA**(Sprawa T-135/13) ⁽¹⁾****(REACH — Identyfikacja niektórych substancji działających uczulająco na drogi oddechowe jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy — Równoważne obawy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezpośrednie oddziaływanie — Dopuszczalność — Prawo do obrony — Proporcjonalność)**

(2015/C 198/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hitachi Chemical Europe GmbH (Düsseldorf, Niemcy); Polynt SpA (Scanzorosciate, Włochy); Sitre Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: M. Heikkilä, W. Boere i T. Zbihlej, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: REACH ChemAdvice GmbH (Kelkheim, Niemcy); New Japan Chemical (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo (przedstawiciele: B. Koopman, M. Bulterman i C. Schillemans, pełnomocnicy); Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji ECHA ED/169/2012 z dnia 18 grudnia 2012 r. dotyczącej włączenia substancji wzbudzających szczególnie duże obawy do listy substancji kandydackich na podstawie art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1), w części, w jakiej dotyczy ona bezwodnika metyloheksahydroftalowego (WE nr 247–094–1), bezwodnika 4 metyloheksahydroftalowego (WE nr 243–072–0), bezwodnika 1 metyloheksahydroftalowego (WE nr 256–356–4) i bezwodnika 3 metyloheksahydroftalowego (WE nr 260–566–1),

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA i Sitre Srl pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).
- 3) Królestwo Niderlandów, Komisja Europejska, REACH ChemAdvice GmbH i New Japan Chemical pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2015 r. – Saferoad RRS/OHIM (MEGARAIL)

(Sprawa T-137/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MEGARAIL — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 198/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Saferoad RRS GmbH (Weroth, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Czychowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Pohlmann, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 stycznia 2013 r. (sprawa R 2536/2011-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego MEGARAIL jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Saferoad RRS GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – CC/Parlament

(Sprawa T-457/13 P) ⁽¹⁾

(Odwwołanie — Odwołanie wzajemne — Służba publiczna — Konkurs otwarty — Błędy w zarządzaniu listą laureatów — Odpowiedzialność pozaumowna — Szkoda — Uzasadnione oczekiwanie — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Utrata szansy — Krzywda — Obowiązek uzasadnienia)

(2015/C 198/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CC (Bridel, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat G. Maximini)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker i E. Despotopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. CC/Parlament (F-9/12, Zb.Orz.SP, EU:F:2013:116).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 11 lipca 2013 r. CC/Parlament (F-9/12) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej celem ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. Hostel Tourist World/OHIM – WRI Nominees (HostelTouristWorld.com)

(Sprawa T-566/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy HostelTouristWorld.com — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy HOSTELWORLD.COM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1. lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Minimalny samoistny charakter odróżniający — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]

(2015/C 198/47)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hostel Tourist World, SL (Sewilla, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Bartrina Díaz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: WRI Nominees Ltd, (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo G. Kelly i A. Payne, solicitors, następnie adwokaci A. Payne, J. Llevat Vallespinosa i J.Y. Teindas Maillard)

Przedmiot

Odwołanie od decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 sierpnia 2013 r. (sprawa R 966/2012-4) wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu między spółką WRI Nominees Ltd i Hostel Tourist World, SL.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Hostel Tourist World, SL zostaje obciążona kosztami postępowania*

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Steinbeck/OHIM – Alfred Sternjakob (BE HAPPY)

(Sprawy połączone T-707/13 i T-709/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia znaku towarowego — Słowne wspólnotowe znaki towarowe BE HAPPY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 198/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Steinbeck GmbH (Fulda, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Heinrich i M. Fischer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG (Frankenthal, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Henn i S. Tepel)

Przedmiot

Dwie skargi na decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 października 2013 (sprawy R 31/2013-1 i R 32/2013-1), dotyczące dwóch postępowań w sprawie unieważnienia znaku towarowego pomiędzy Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG a Steinbeck GmbH.

Sentencja

- 1) *Skargi zostają oddalone.*
- 2) *Steinbeck GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Chair Entertainment Group/OHIM – Libelle (SHADOW COMPLEX)

(Sprawa T-717/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SHADOW COMPLEX — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy BusinessShadow — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 198/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chair Entertainment Group LLC (Provo, Utah, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Libelle AG (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat E. Strauß)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 października 2013 r. (sprawa R 776/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Libelle AG a Chair Entertainment Group LLC.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Chair Entertainment Group LLC pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).
- 3) Libelle AG pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Tecalan/OHIM – Ensinger (TECALAN)

(Sprawa T-100/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TECLAN — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy TECADUR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 198/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tecalan GmbH (Grünberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Holthaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Ensinger GmbH (Nufringen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Gründig-Schnelle)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 grudnia 2013 r. (sprawa R 2308/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Ensinger GmbH a Tecalan GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Tecalan GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2015 r. – Volkswagen/OHIM (EXTRA)

(Sprawa T-216/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EXTRA — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 198/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Sander i J. Eberhardt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo M. Fischer, następnie A. Schifko, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 lutego 2014 r. (sprawa R 1788/2013-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego EXTRA jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Volkswagen AG zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 24.6.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 21 kwietnia 2015 r. – Real Express/OHIM – MIP Metro (real)

(Sprawa T-580/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego real — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe Real i Real mark — Oddalenie sprzeciwu — Zasada 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95]

(2015/C 198/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Real Express Srl (Rumunia) (przedstawiciel: adwokat C. Anitoae)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: M. Rajh i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 września 2013 r. (sprawa R 1519/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Real Express SRL a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje odrzucona jako w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.*
- 2) *Real Express SRL zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.2.2014.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2015 r. – Aanbestedingskalender i in. /Komisja

(Sprawa T-138/15)

(2015/C 198/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aanbestedingskalender BV (Ede, Niderlandy); Negometrix BV (Amsterdam, Niderlandy); CTM Solution BV (Breukelen, Niderlandy); Stillpoint Applications BV (Amsterdam); i Huisinga Beheer BV (Amsterdam) (przedstawiciele: adwokaci C. Dekker i L. Fiorilli)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, na podstawie art. 263 i 264 TFUE, nieważności części decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2014 r. SA.34646 (2014/NN) (ex 2012/CP) – *The Netherlands E-procurement platform TenderNed*, stwierdzającej, że działalność TenderNed zalicza się do usług świadczonych w (niegospodarczym) interesie ogólnym i że w związku z tym wdrożenie i finansowanie TenderNed nie stanowi pomocy publicznej;
- Obciążenie pozwanej własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżących;
- Podjęcie dalszych środków, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszenie prawa stwierdzając, że usługi TenderNed zaliczają się do usług świadczonych w (niegospodarczym) interesie ogólnym.

- Skarżące twierdzą, że działalność TenderNed ma charakter gospodarczy i nie zalicza się do prerogatyw państwowych, ponieważ usługi te nie wynikają z obowiązków określonych w dyrektywach UE z zakresu zamówień publicznych, TenderNed nie działa jako organ władzy publicznej, działalność TenderNed nie jest niezbędna do zapewnienia zastosowania się do dyrektyw UE z zakresu zamówień publicznych, zapewnienie zastosowania się do wymogów dyrektyw UE z zakresu zamówień publicznych można osiągnąć w inny sposób, a niderlandzkie prawo zamówień publicznych dopuszcza komercyjne inicjatywy na rynku e-procurement (elektronicznych zamówień publicznych).

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2015 r. – LG Developpement/OHIM – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)

(Sprawa T-160/15)

(2015/C 198/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: LG Developpement (Baud, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Sion)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dru ga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Bayerische Motoren Werke AG (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „MINICARGO” – zgłoszenie nr 11 278 751

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 stycznia 2015 r. w sprawie R 596/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2015 r. – Gramberg/OHIM – Mahdavi Sabet (Schutzhülle für Mobiltelefon)

(Sprawa T-166/15)

(2015/C 198/55)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Claus Gramberg (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Kettler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sorouch Mahdavi Sabet (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego wzoru: Sorouch Mahdavi Sabet

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1 968 496-0002

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie R 460/2013-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego nr 1 968 496-0002; posiłkowo
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy izbie odwoławczej celem ponownego wydania decyzji w przedmiocie unieważnienia prawa do wzoru wspólnotowego nr 1 968 496-0002;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2015 r. – Grandel/OHIM – The Colomer Group Spain (Beautygen)

(Sprawa T-177/15)

(2015/C 198/56)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Grandel GmbH (Augsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Dollinger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: The Colomer Group Spain, SL (Cornellá de Llobregat (Barcelona), Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Beautygen” – zgłoszenie nr 11 623 105

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie R 1430/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2015 r. – Compagnia Trasporti Pubblici i in./Komisja**(Sprawa T-188/15)**

(2015/C 198/57)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Compagnia Trasporti Pubblici SpA (Arzano, Włochy); Atap – Azienda Trasporti Automobilistici Pubblici delle Province di Biella e Vercelli SpA (Biella, Włochy); Actv SpA (Wenecja, Włochy); Ferrovie Appulo Lucane Srl (Bari, Włochy); Asstra Associazione Trasporti (Rzym, Włochy); i Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Rzym) (przedstawiciel: adwokat M. Malena)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie punktów i części będących przedmiotem skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty odpowiadają tym podniesionym w sprawie T-187/15, Compagnia Trasporti Pubblici i in./Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2015 r. – Intervog/OHIM (meet me)**(Sprawa T-190/15)**

(2015/C 198/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Intervog (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M.R. Hirsch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „meet me” – zgłoszenie nr 12 010 781

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie R 845/2014-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 (brak uzasadnienia)
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 (błąd w ocenie przy analizie charakteru odróżniającego znaku towarowego);
- Naruszenie zasady równości.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2015 r. – Bodegas Williams & Humbert/OHIM – Central Hisumer (Botanic Williams & Humbert)

(Sprawa T-193/15)

(2015/C 198/59)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bodegas Williams & Humbert, SA (Kadyks, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez López)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Central Hisumer, SL (Orihuela, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy w kolorach niebieskim, szarym, białym i czarnym, zawierający elementy słowne „Botanic Williams & Humbert” – zgłoszenie nr 11 184 819

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie R 594/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie R 594/2014-4, na mocy której oddalono odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 20 grudnia 2013 r. wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 2 128 026 jest niezgodna z rozporządzeniem (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, a w konsekwencji odmówiono rejestracji mieszanego wspólnotowego znaku towarowego nr 11 184 819 BOTANIC WILLIAMS & HUMBERT LONDON DRY GIN dla towarów z klasy 33;

- dopuszczenie do rejestracji mieszanego wspólnotowego znaku towarowego nr 11 184 819 BOTANIC WILLIAMS & HUMBERT LONDON DRY GIN dla towarów z klasy 33 z powodu niezaistnienia podstaw odmowy rejestracji określonych w art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- obciążenie OHIM i ewentualnie interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2015 r. – Costa/Parlament

(Sprawa T-197/15)

(2015/C 198/60)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Paolo Costa (Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Orsoni i M. Romeo)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2015 r. i wszystkich poprzedzających ją, związanych z nią i wynikających z niej aktów, w tym noty obciążeniowej (*note de débit*) doręczonej w dniu 27 lutego 2015 r., za nieważne w rozumieniu art. 263 i 264 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty odpowiadają tym podniesionym w sprawie T-15/15, Costa/Parlament.

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2015 r. – Unicorn/OHIM – Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)

(Sprawa T-201/15)

(2015/C 198/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unicorn a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat L. Lorenc)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Mercilink Equipment Leasing Ltd

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „UNICORN” – wspólnotowy znak towarowy nr 5 992 805

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 lutego 2015 r. w sprawie R 1699/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- OHIM nie wziął należycie pod uwagę dowodów przedstawionych przez skarżącą;
- OHIM nie wziął należycie pod uwagę dowodów w języku czeskim;
- OHIM dokonał nieprawidłowej oceny renomy wcześniejszych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2015 r. – Zitro IP/OHIM (WORLD OF BINGO)

(Sprawa T-202/15)

(2015/C 198/62)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Zitro IP Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat A. Canela Giménez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „WORLD OF BINGO” – zgłoszenie nr 12 669 396

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie R 1899/2014-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2015 r. – Zitro IP/OHIM (WORLD OF BINGO)**(Sprawa T-203/15)**

(2015/C 198/63)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Zitro IP Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat A. Canela Giménez)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)**Dane dotyczące postępowania przed OHIM***Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Słowny wspólnotowy znak towarowy „WORLD OF BINGO” – zgłoszenie nr 12 552 162*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie R 1900/2014-4**Żądanie***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2015 r. – Aldi/OHIM – Miquel Alimentació Grup (Gourmet)**(Sprawa T-212/15)**

(2015/C 198/64)

*Język skargi: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci C. Fürsen, N. Lützenrath, U. Rademacher i N. Bertram)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Miquel Alimentació Grup, SA (Vilamallà, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed OHIM***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Gourmet” – zgłoszenie nr 9 310 269

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 lutego 2015 r. w sprawie R 314/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Todorowa Androwa/Rada

(Sprawa F-78/12) ⁽¹⁾

[Służba publiczna — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2011) — Nieumieszczenie na liście urzędników mogących ubiegać się o awans — Artykuł 45 regulaminu pracowniczego — Dwuletni staż w grupie zaszerogowania — Nieuwzględnienie okresu przepracowanego w charakterze członka personelu tymczasowego — Odmienne traktowanie ze względu na charakter prawny stosunku zatrudnienia danych pracowników — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 — Możliwość powołania się na daną podstawę prawną — Wyłączenie]

(2015/C 198/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wiara Todorowa Androwa (Rhode-Saint-Genèse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Herrmann i M. Bauer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady o nieumieszczeniu skarżącej na liście urzędników mogących ubiegać się o awans za rok 2011.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) W. Todorowa Androwa pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska i Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 29.9.2012, s. 34.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – CJ/ECDC

(Sprawy połączone F-159/12 i F-161/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas określony — Rozwiązanie — Utrata zaufania — Prawo do bycia wysłuchanym — Naruszenie — Koszty sądowe)

(2015/C 198/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CJ (przedstawiciel: adwokat V. Kolias)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (przedstawiciele: początkowo R. Trott, pełnomocnik, adwokaci A. Duron i D. Waelbroeck, następnie J. Mannheim i A. Daume, pełnomocnicy, adwokaci A. Duron i D. Waelbroeck)

Przedmiot sprawy F-159/12

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o rozwiązaniu umowy ze skarżącym, przewrócenia skarżącego do pracy i wypłaty różnicy między wynagrodzeniem, jakie mógł nadal otrzymywać a otrzymywanym przez niego zasiłkiem, wraz z odsetkami.

Przedmiot sprawy F-161/12

Żądanie zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną skarżącemu zwolnieniem go z pracy.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób z dnia 24 lutego 2012 r. o rozwiązaniu z CJ umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego.
- 2) W pozostałym zakresie skarga w sprawie F-159/12 zostaje oddalona.
- 3) Skarga w sprawie F-161/12 zostaje oddalona.
- 4) W sprawie F-159/12 każda ze stron pokrywa własne koszty.
- 5) W sprawie F-161/12 CJ pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.
- 6) W sprawie F-159/12 zasądza się od CJ na rzecz Sądu kwotę 2 000 EUR w celu zwrotu części kosztów, których można było uniknąć, a które Sąd musiał ponieść.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 2.3.2013, s. 26 i Dz.U. C 55 z 23.2.2013, s. 27.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (sąd w składzie jednego sędziego) z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Ibáñez Martínez /Parlament

(Sprawa F-17/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przyznanie punktów za osiągnięcia — Opinia komitetu do spraw sprawozdań — Szeroki zakres uznania administracji — Równość traktowania)

(2015/C 198/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Ibáñez Martínez (Leeuw-Saint-Pierre, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebello-Demogeot i N. Chemai, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieprzyznaniu skarżącemu trzech punktów za osiągnięcia w postępowaniu w sprawie oceny (2012).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) C. Ibáñez Martínez pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014, s. 41.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 kwietnia 2015 r. – Maraoud/ESDZ

(Sprawa F-71/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel ESDZ — Członek personelu kontraktowego — Misja w państwie trzecim — Wypadek przy wykonywaniu obowiązków służbowych — Dodatek ze względu na warunki życia — Dni niewykorzystanego urlopu — Pokrycie kosztów leczenia — Nieprzestrzeganie postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Oczywista niedopuszczalność)

(2015/C 198/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hayet Maraoud (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. F. de Castro Fernandez i J.L. Gillain)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i M. Silva, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie zaprzestania wypłaty dodatku ze względu na warunki życia (ICV), dodatku wyrównawczego (IC) w świetle warunków życia w miejscu zatrudnienia skarżącej i diety dziennej (IJ) oraz w sprawie wypłaty ekwiwalentu za 49 dni niewykorzystanego urlopu w 2012 r., jak również żądanie naprawienia szkody poniesionej ze względu na nieudzielenie wsparcia i porzucenie po wypadku przy pracy, jakiemu uległa skarżąca.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Hayet Maraoud pokrywa własne koszty postępowania oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. C 388 z 3.11.2014, s. 29.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2015 r. – Meyer przeciwko Komisji

(Sprawa F-90/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Odmowa dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu — Artykuł 2 ust. 3 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Dziecko w wieku pomiędzy 18 a 26 rokiem życia otrzymujące kształcenie szkolne lub zawodowe — Dodatek edukacyjny — Artykuł 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Dziecko uczęszczające regularnie i w pełnym zakresie godzin do placówki nauczania — Przerwanie toku nauki — Skarga oczywiście bezzasadna)

(2015/C 198/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ronald Meyer (Talin, Estonia) (przedstawiciel: adwokat H.R. Ilting)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i T. S. Bohr, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji o niewypłacie skarżącemu dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu począwszy od dnia 1 września 2013 r. z tego względu, że dziecko nie odbywa już „kształcenia szkolnego lub zawodowego” w rozumieniu art. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz po drugie, zobowiązania jego pracodawcy do dalszego wypłacania wspomnianego dodatku i do pokrycia wszystkich kosztów leczenia jego dziecka z mocą wsteczną od dnia 1 września 2013 r.

Sentencja postanowienia

- 1) *Skarga zostaje odrzucona.*
- 2) *Ronald Meyer pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 448 z 15.12.2014, s. 39.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 kwietnia 2015 r. – Dimitriou/ENISA

(Sprawa F-112/13) ⁽¹⁾

(2015/C 198/70)

Język postępowania: grecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.3.2014, s. 26.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL